

központi igazgatóság hatáskörébe tartoznak és én például csak akkor bírálhatok el, vagy vizsgálhatok fölül ezekben valamit, ha erre az igazgatóságtól megbízást kapok. Hát ezeknek az állapotoknak a megszüntetését is célozza a kerületi felügyelőségek föllállítása. Összegezve tehát a dolgokat: a magyar királyi posta 1909. évi új szervezete a szegedi kerületi felügyelőségnek is bizonyára igen tág hatáskört fog biztosítani, ki is nőheti magát, de sohasem lesz önálló hivatal.

Rövid politikai hírek. Munkapárti körökben *Szterényi* József röpiratában annak bizonyítékát látják, hogy a koalíciós kormány újra meg újra szükségét érzi annak, hogy lelkiismeretlen gazdálkodását mentegesse és elkerülhetetlennek tüntesse föl a sok milliónyi kárt, amit szerződéseivel az országnak okozott, utólagos mosakodásnak egyébként semmi politikai jelentőséget nem tulajdonítanak.

A magyar politikai körökben igen jó hatást kelt, hogy a szász kormány hivatalosan kijelenti, hogy Miksa szász hercegnek egy wiesbadeni újságban közzétett kijelentéseitől, melyekben a magyar kormány nemzeti-ségi politikája ellen fordul, teljesen távol áll. Maga a kormánynyilatkozat emlékeztet rá, hogy Miksa hercegnek, aki tudvalevőleg pap, valóságos rögeszméje az orthodox és a katolikus egyház egyesítése. Erről néhány évvel ezelőtt könyvet is írt, de a tartalma olyan volt, hogy kénytelen volt érte a pápától személyesen bocsánatot kérni.

A magyar jegyzői kar monstre küldöttségének mai tisztelgése *Tisza* gróf miniszterelnöknél és *Sándor* János belügyminiszternél korszakos jelentőségű eseménynek mondható. A jegyzők szónoka mérhetetlen lelkesedést váltott ki, mikor emlékeztetett arra, hogy 1867. óta *Tisza* István volt az első belügyminiszter, aki nemcsak ígért a jegyzőknek, de adott is és aki az 1904-iki római II. t.-cikkkel halhatatlanná tette nevét. Még nagyobb lelkesedést keltett *Tisza* válasza, aki hangsúlyozta, hogy élete javát falun töltötte, tudja, hogy a jegyzői kar mennyire összeforrt a magyar néplelekkel s a magyar nemzeti élet legfontosabb föladataival. Ő 1904-ben sem ígért, hanem tett, most sem ígér, de biztosítja a jegyzőket, hogy az állami pénzügyek és gazdasági helyzet mostoha-sága mellett is legsürgősebb föladatának tekinti a jegyzők javadalmazásának rendezését, már a következő költségvetésben. Együttal a jegyzői állás reformját is keresztül viszi oly értelemben, hogy a jegyző felhős rendelkezési joggal bíró végrehajtó szerve legyen a magyar közhatalomnak.

A belügyminiszteriumban, ahol megjelentek, a nagy tömegre való tekintettel, a polota udvarán volt a fogadtatás. *Sándor* János belügyminiszter hasonló határozottsággal a legközelebbi jövőre helyezte kilátásba — még a községi reform általános keresztülvitele előtt — a jegyzői illetmények rendezését, már a legközelebbi költségvetésben biztosítván a jegyzőket, hogy egész kabinet ezt nemcsak a jegyzőkre való tekintettel, de a magyar nemzeti érdek szempontjából is főfontosságú és halaszthatatlan föladatnak tekinti.

Hirdetések közlésére legegyszerűbb a Délmagyarország.

Meghalt Várady Zsigmond anyja.

— Fölszabadult a 800,000
koronás végrendelet. —

(*Saját tudósítónktól.*) Amikor *Várady* Zsigmond dr. országgyűlési képviselő, egy végzetes pillanatban agyonlőtte magát, az elhunytak több végrendelete lett ismeretes, amelyek rövid időközökben kerültek elő és amelyek meglehetősen mértékben ellentmondtak egymásnak. *Várady* Zsigmondnak legkésőbb kelt végrendelete azonban világosan kimondta, hogy: „minden ingó és ingatlan vagyonomnak haszonélvezeti joga anyámat, férjezett *Bódogh* Zsigmondnéét illeti meg, a mig él.” Igaz ugyan, hogy *Várady* Zsigmondnak volt olyan végrendelete is, — az előző évekből — amely szerint édesanyját nem a teljes hagyatéknak haszonélvezeti joga illeti meg, hanem évi 20,000 korona járadék, melyeket a hagyományosok tartoztak volna *Várady* Zsigmond édesanyjának fizetni.

A hagyományosok első sorban a két főörökös megbízottjai föl is ajánlották *Várady* Zsigmond édesanyjának a huszezer koronát. De az ősz matróna kereken, kategórikusan kijelentette:

— Nem fogadom el az ajánlatukat! Kötöm magamat az utolsó végrendelet intézkedéseivel. Amíg én élek, nálam marad a pénz.

A nyolcszáz ezer koronát, illetve az értékpapirokat azután *Várady* Zsigmondné átadta unokaöccsének, *Teleszky* János pénzügyminiszternek, aki az összeg nagyrészt Budapestén, a Magyar Általános Hitelbankban helyezte el. Az örökségnek egy meglehetősen nagy kvantumát az Egyesült Biharmergyei Takarékpénztár kezeli.

Néhány héttel ezelőtt *Teleszky* János pénzügyminiszter lakásán nagy családi értekezlet volt. Ugyancsak a családi tanácsra felutazott dr. *Várady* Zsigmond édesanyja is, akinek a következő ajánlatot tették:

— Hajlandók vagyunk százezer koronát adni egyszer és mindenkorra. Ez esetben tessék lemondani az örökség haszonélvezeti jogáról.

De *Várady* Zsigmond édesanyja ebbe sem ment bele. Visszautazott Debrecembe és tudni sem akart arról, hogy másképpen intézzék el az örökség sorsát, mint ahogy azt a fia meghagyta.

Egy pillanatra sem szabad azt himni, hogy talán az ősz matrónát vagyónbírasi célok késztették volna az örökség át nem engedésére. Gyakran mondotta hozzátartozóinak:

— Nem a kapzsiság miatt teszem. De mert a fiam így kívánta. Nem tudom elviselni, hogy a fiam öröksége szétkallódjon.

Debrecenben *Várady* Zsigmondné, illetve *Bódogh* Zsigmond debreceni volt kir. járásbírósi végrehajtónak a felesége, mert a mint ismeretes, *Várady* Zsigmond édesanyja másodszor is férjhez ment, nagy visszavonultságban élt. Az örökség kamataiból na-

gyon szépen megtudott élni, de egyébként is vagyonos volt. Néhány héttel ezelőtt aztán betegeskedni kezdett és az ágyának esett. Azóta fel sem kelt többet. Meghalt, tüdőgyulladásba esett és csütörtökön hajnalban közeli hozzátartozóitól körülveve meghalt 74 éves korában.

A matróna elhunytával fölszabadult *Várady* Zsigmond hagyatéka.

Várady Zsigmond dr. nyolcszáz ezer koronát meghaladó hagyatékára többen tartottak igényt. *Várady* Zsigmond mintegy kétszáz ezer koronát hagyományozott a nagyváradi „László király” szabadkőműves páholyának, ugyancsak kétszáz ezer koronát a magyarádi református egyházközségnek is. Ezt az óriási summát azonban nem vehették fel az örökösök, mert ez ahhoz a feltételhez volt kötve, hogy teljes hagyatékának haszonélvezeti joga édes anyját, újból férjezett *Bódogh* Zsigmondnéét illeti. *Bódogh* Zsigmondné mult hét csütörtökén meghalt. Fölszabadult hát az óriási örökség, mindegyik örökös rövidesen meg fogja kapni a végrendeletben precizizált hagyatékot.

Ambár ez még nem bizonyos, mert *Várady* Zsigmond anyjának halála után már jelentkezett is *Várady* Zsigmond felesége, született *Gerde* Etel, aki most, mint a néhaiak felesége, az *anya* jogait akarja érvényesíteni. Egy régi végrendeletre hivatkozik és a haszonélvezeti jogot kéri a maga számára. Így a nagy hagyatékot először is porózkodás fogja megtépní.

H I R E K.

Csanádmegye veszedelme

— Több ezer hold föld víz alatt. —

(*Saját tudósítónktól.*) A Maros fenyegeti már Csanádmegyét is. Ma Szegeden is olyan riasztó hír terjedt el, hogy Makót elöntötte az árvíz. Szerencsére ez a hír nem bizonyult igaznak és Makót közvetlen veszély nem fenyegeti. Viszont a megyében több helyen félelmetes a helyzet. Így Bökény kincstári kis községet elöntötte a Maros. Egy század szegedi 46-os gyalogezredbeli katona érkezett külön vonaton a községbe és emberfeletti erővel dolgozik a további baj leküzdésére, nyulgátak emelésével akadályozzák meg a virágzó község elpusztulását.

Magyarcsanád mellett az ár szintén át-törte a nagy töltést, úgy, hogy Magyarcsanádtól Makó határáig több ezer hold föld víz alatt van. Gyümölcsösökben, veteményekben és gabonaneműekben több millió már a kár.

Apátfalva községet fenyegeti még az árvíz. Itt öt helyen törte át a víz a védőgátat, szerencsére a szegedi katonák azonnal mentőmunkába fogtak és éjjel-nappal dolgoznak, hogy a Maros pusztító útjának gátat emeljenek.

Ha a Maros a legközelebbi órákban ismét árad, az esetben egész Csanádmegyében katasztrófális bajok következnek be. A megyében a pánik leirhatatlan.

Az országban levő újabb pusztulásokról még ezek a jelentések érkeztek:

Máramarossziget, július 18.

Az évekket ezelőtt beszakadt *Kunigunda*-sóbányát a *Tisza* áradása most színültig megtöltötte. Amikor az ár először belezuhan a bányába, az összeszorult levegő százharminc méternyi mélységből a föld színe fölött toronymagasságig lökte vissza a víztömeget. *Wiesner* Adolf főbányatanácsos elrendelte a bánya kiszivattyuzását, mert attól tart, hogy az édes víz átmossa a sófalat és előnti a közeli *Ferenébányát* is, ami által az *aknaszlatinai* sóbányák pusztulásnak indulnának. Bár az eső kisebb-nagyobb szünet-

SZATMÁRI GÉZA

Szeged, Kelemen-u. 4. Royal-szálló átellenében.

Elfogad mindenféle lóverseny fogadásokat költségmentesen délután 2 óráig ::

Gerő Lajos és Társa budapesti bockmeker megbízásából. ::

Telefon 12-93. Eredmény a versenyek után azon al.